

Rechtlijnige Verhalen
Babette Wagenvoort
< tag > 2005

Op straat kom ik niet. Als ik op mijn fiets stap kan ik me de juiste weg niet meer herinneren en toch kom ik op een gegeven moment wel thuis. Dat niemand tegen me aan rijdt of voor mijn Batavus springt is een wonder. Misschien is het omdat ik het asfalt vermijd en alleen over de hoogspanningskabels en telefoondraden durf te fietsen. Soms stop ik wel even op een dak om tussen de ongebruikte schoorstenen aan jou te denken.

Sinds je bij de inboedelverdeling de trapeze en de clown meenam weet ik sowieso niet zo goed meer wat ik met mezelf aan moet. Onze oprijlaan heeft aan grandeur en geloofwaardigheid ingeboet, de tentlijnen staan minder gespannen en sommige konijnen zagen jouw vertrek als teken van hervonden vrijheid en doken de stadsvijver in.

Maar we vermaken ons ook wel zonder jou. We werken hard en soms krijgen we zelfs applaus.

Ja, het publiek is gebleven, dat had je misschien al gemerkt. Weliswaar komen de dagjesmensen nu meestal 's nachts, maar men ziet blijkbaar liever een paar jonge honden bij kaarslicht in een echte tent, dan een oude clown op een trapeze boven de grote rivier.

Terwijl ik je dit schrijf, glinstert het water in mijn ooghoeken. Er is een hoop gebeurd sinds mijn laatste notitie. De vijver liep over en mijn batavus werd geëlektrocuteerd, maar sinds kort hoeft gelukkig nergens meer iets aan toegevoegd.

We verschansen ons in een windmolen op zee. In de zoveelste satelietboodschap van het onbegrijpelijke vasteland spreekt men van 'loopgraven die onder water staan', van 'roestvrij-prikkeldraad' en van 'het gevaar van water in het algemeen'. De volgende keer dat ze ons booreiland-met-wieken bereiken zal de verbinding van korte duur zijn. "Wat zegt u daar? Ik kan u niet verstaan, de verbinding is erg slecht!" of "Wie zegt u? Nee, het spijt me, dan bent u verkeerd verbonden."

Ik overwon dan wel mijn angst voor beton, maar zou jij dit huis een bunker noemen?

Het langzame licht dat binnenkomt raakte me buiten ook al niet. Ik hoorde dat veel van de deserteurs zijn opgepakt, maar bij het avondappèl ontbrak opnieuw het bericht waar ik op wachtte. Het bataljon is in opperste paraatheid gebracht, want het schijnt dat de maan al het water van de aarde naar zich toe wil trekken. Ik heb achter die dikke muren niets te zoeken. We hebben diepere waterwegen gegraven en de sterren hebben we met lichtgevende verf zelf op het plafond geschilderd. Nu wachten we op een goed teken.

In het blauwe licht horen we de meeuwen dansen met de windplanken. Het kost me wel moeite om niet aan je te denken, maar we moeten voorzichtig zijn en niet beïnvloed worden door het licht van de vuurtorens. Je begrijpt dat het zoute water ons enige wapen is, en dat we ondanks alles vertrouwen op een overwinning. Ik huil dus voorlopig maar met de kijkgaten dicht.

Exhibition <130> Rectilinear Stories

- A Drawn Environment

<136> Babette Wagenvoort

Opening > 19th of February 2005 > 16:00 hrs

Open > 19th of February to 18th of March

Wednesday to Friday | from noon until 17:00 hrs

<tag> Headquarters | Stille Veerkade 19 |

NL-2512 BE | Den Haag |

info@tag004.nl | <http://www.tag004.nl>

+31 (0) 703468500

<http://www.babettewagenvoort.com>

© Babette Wagenvoort 2005